

2313

போரும் உபயர்ஷம்

சாமணாக் கீவாண்

Accno' 2313
தாமரைத்தீவான்

C/no: 894 . 8111

Rs. 55.00

21.03.2000

போரும், பெயர்வும்

(கவிதை)

" தாமரைத் தீவான் "

நூலின் பெயர்	:	போரும் பெயர்வும்
வீடயம்	:	கவிதை இலக்கியம்
ஆசிரியர்	:	சோ.இராசேந்திரம் [தூமரைத்தீவான்]
உரிமை	:	ஆசிரியருக்கு
எழுத்தமைப்பு	:	சீ
அட்டைப்படம்	:	ச.அ.அருள்பாஸ்கரன்
வெளியீடு	:	அருள் வெளியீடு 37/7, மத்திய வீதி, உவார்மலை.
முதற் பதிப்பு	:	24 - 07 - 1999.
விலை	:	55/=

படையல்

கருத்துரிமை பற்றி மனித வள மேம்பாட்டுக் கேட்போர் கூடத்தில் என்னைப் பேசவைத்த அமரர் சி.பற்குணம் அவர்களுக்கும், 1990^{ல்} திருகோணமலை மாவட்டத்தில் காணாமல் போனோருக்கும் இந்நூல் படையலாகட்டும் - ஆ-ர்.

உள்ளே.....

பக்கம்

அ அணிந்துரை	IV
அ என்னுரை	V
01. அழிவுப் பத்து	01
02. வருகைப் பத்து	03
03. போர்ப் பத்து	04
04. பிடிப்புப் பத்து	06
05. ஒருக்குப் பத்து	07
06. மீட்புப் பத்து	10
07. பெயர்வுப் பத்து	13
08. சேனைப் பத்து	14
09. கேணிப் பத்து	17
10. குடாப் பத்து	19
11. மலைப் பத்து	20
12. அடை பத்து	23
13. நகர்ப் பத்து	25

அணிந்துரை

தனது முதலாவது 'கீறல்கள்' என்னும் கவிதை நூலிற்கே வடக்கு - கீழ்க்கு மாகாணக் கவிதை இலக்கியத்திற்கான சாகித்திய மண்டலப் பரிசீனைப் பெற்றவர் கவிஞர் தாமரைத்தீவான். சோ.இராசேந்திரம் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட இவர் தான் பிறந்த ஊரான 'தாமரைவில்' என்பதன் முற்பகுதியையும் வளர்ந்த ஊரான 'ஈச்சந்தீவின்' பிற்பகுதியையும் இணைத்து 'தாமரைத்தீவான்' என்னும் புனைப் பெயரை வர்த்துக் கொண்டார்.

தாமரைத்தீவானுக்கு இயற்கையாகவே கவிதை புனையும் ஆற்றல் வாய்க்கப்பெற்றது ஒரு கொடையாகும். எடுத்த எடுப்பிலேயே கவிதைகளை எழுதுவார். முதுமையிலும் ஒரு இளைஞனைப் போல் கவிதைகளை உணர்ச்சி பூர்வமாக எழுதும் ஆற்றலும் கைவரப் பெற்றவர். நாட்டிலே தற்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள போர் நிலைமைபற்றியும் போரும் பெயர்வும் என்னும் பெயரில் கவிதை நூல் ஒன்றினையும் இயற்றியுள்ளார். பத்து அதிகாரங்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ள இந்நூலில் மொத்தம் நூற்றுமூப்பதுமூன்று கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. கவிதைகள் பல்வேறு பாவகைகளில், வேறுபட்ட சந்தங்களைக் கொண்டவையாக யாக்கப்பட்டுள்ளன.

அழிவுபத்து தொடக்கம் நகர்ப்பத்து ஈறாகவுள்ள கவிதைகள் யாவும் சிறந்த ஓசைநயமும் உணர்ச்சி வெளிப்பாடும் கொண்டவையாக உள்ளன. திருக்குறள் மீதும் வள்ளுவப் பெருந்தகை மீதும் கவிஞருக்கு உள்ள வாஞ்சை காரணமாக பத்துப் பத்துப் பாக்களைக் கொண்ட பதின்மூன்று அதிகாரங்களாக நூற்றுமூப்பத்துமூன்று கவிதைகளைப் புனைந்துள்ளார். போரின் நிகழ்வுகளும் மக்கள் அனுபவித்துள்ள இன்பதுன்பங்களும் மிகச் சிறப்பாகக் கவிதையிலே படம்பிடித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. புரட்சிகரச் சிந்தனைகளுடன் எழுதுவதில் தாமரைத்தீவான் மிகவல்லவர். பழுவதற்கு மிக நல்லவர். இக் கவிதை நூல் போல் மேலும் பல நூல்களை எழுதுவதற்கு வல்லமையையும், ஆயுளையும் இறைவன் அருளவேண்டுமெனத் துதிப்போமாக.

கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள்,
விளையாட்டுத்துறை அமைச்சர்,
வ.கி.மா, திருகோணமலை.

எஸ்.எதிர்மன்னசிங்கம்,
பணிப்பாளர்,
பண்பாட்டலுவல்கள்.

என்னுரை

“இணைப்பு” குறுங்காவியம் நூலுருவமாகாத ஏக்கம் இன்றுந்தான் உள்ளது. எனவே எம் ஊர்மக்களின் போர்அவலங்களை வரலாற்றொழுங்காகக் கவிநடையில் எழுதும் எண்ணமும் இருந்தேவந்தது. நம் வ.அ. அவர்களும் திரு.சீ.சசீகுமாரும் “திருமலை சுந்தா”வும் தூண்டலானார்கள். யானும் துலங்கலானேன். நஸ்ரீன் - ருஸ்தி போல் எழுதவே ஆசை. ஆனால் முன்போல் இப்போது எழுதமுடியாமலும் உள்ளது.

“உள்நாட்டுப்போரும், இடப்பெயர்வும்” என்பதைப் “போரும் பெயர்வும்” எனச்சருக்கியதலைப்புடன் பதி மூன்று பத்துக்களாக (133 பாக்களாக) பலவித பாவகையில் ஒருவாறு எழுதி முடித்தேன். இதன் மூலம் திருக்குறள் இயல்களை நினைவுபடுத்துவதும் என் எண்ணம். கண்ணதாசனின் “பெரும் பயணம்” போல இது ஒரு குறுங்காவியமா? பாட்டுடைச் செய்யுளா? வரலாற்றுப் பாவியமா என்னவோ யாரும், எம்மூர் மக்களும் பட்ட “90 இன் போர்ப் பெயர்வுப் பாடுகள்” கவிதைநடையில் உண்டு என்பது மட்டும் உண்மை. இதுவும் தமிழீழத் திருமலை மாவட்டப் போர்க்காலப் பதிவுகளில் ஒன்றாகலாம். எதையும் - எவரையும் வேண்டுமென்றே குறைகூறிஎழுதவில்லை. கண்டது கடியதுமில்லை. இல்லாத பொல்லாததமில்லை. அறிந்தவையே யானாலும் அறியத்தரவும் வேண்டு மல்லவா? எழுத்துரிமையுள்ள குடியரசில் இது ஒன்றும் காரசாரமானதல்ல. சொல்லக் கூடாதகருத்துக்கள் எதையும் சொல்லிவிடவில்லை என்றே நினைக்கிறேன். இனிக் கற்றவர் கூற்றுக்களைக் கேட்க விழைகின்றேன். நன்றிகள் அனைத்தும் நண்பர்களுக்கே உரியதாகட்டும்.

“தாமரைத்தீவான்”

திரு.சோ.இராசேந்திரம்
ஈச்சந்தீவு - கிண்ணிபா
(27-01-1998)

பொருள்

பொருள் என்பது ஒருவரின் மனத்தில் உள்ள கருத்து அல்லது உணர்வு ஆகும். இது ஒருவரின் மனத்தில் உள்ள கருத்து அல்லது உணர்வு ஆகும். இது ஒருவரின் மனத்தில் உள்ள கருத்து அல்லது உணர்வு ஆகும்.

பொருள் என்பது ஒருவரின் மனத்தில் உள்ள கருத்து அல்லது உணர்வு ஆகும். இது ஒருவரின் மனத்தில் உள்ள கருத்து அல்லது உணர்வு ஆகும். இது ஒருவரின் மனத்தில் உள்ள கருத்து அல்லது உணர்வு ஆகும். இது ஒருவரின் மனத்தில் உள்ள கருத்து அல்லது உணர்வு ஆகும்.

பொருள்

பொருள்
பொருள்
(1941-1942)

போரும் பெயர்வும்

யாய் வாழ்த்து

“அன்று நீ வந்தாய் அம்மா
 ஆயிரம் தடைகள் தாண்டி
 வென்றுமே வாழ்ந்தாய் அன்பே
 வெளியாரும் புகழ்ந்தே போற்ற
 இன்றுமே இருக்கின் றாயே
 இளையாளே பழமை யாளே
 என்றுமே வாழ்வாய் நீயே
 எனக்குமே அருள்வாய் தாயே !”

1. அழிவுப் பத்து

இயற்கையின் செய்கை எல்லாம் வியப்பே !
 ஆக்கும், காக்கும், அழிக்கவும் செய்யும் !
 அண்டப் படலம் அதிர்ந்து வெடித்தே
 துண்டுகளாகத் தோன்றின சுடர்கள் !

1

பெரியவை ஈர்ப்பால் பெரிதல்லாதவை
 சூழலச் செய்தன, சுற்றியும் வந்தன !
 அவற்றிலே ஒன்றாய் அம்புவீ ஆகிக்
 காலம் போகக் கனல் வெளி ஆற

2

ஆவீ புறக்க அடாமழை பெய்யப்
 பள்ளம் கடலாய் பலதீடல் மலையாய்ப்
 புல்லும் செடியும் பூமரக் காரும்
 தோன்றநுண்ணுயிரும் தோன்றிவளர்ந்தே

3

ஊர்ந்தும் பாய்ந்தும் உயரப் பறந்தும்
 நாற்கால் என்றும் நடந்த விலங்கு
 காலப்போக்கில் கனகர்ப்படைந்து
 இருகால் எனவே எம்மூதாதைத்

4

திராவீடத்தமிழன் திரு இடம் வந்தான்
அத் திரு இடமே ஆழ்கடல் உண்ட
பஃறுளியாற்றுப் பன்மலை அடுக்கின்
குளிர், குடுள்ள குமரீக் கண்டம் ! 5

ஏழேழ் நாடுள இத்தொல் பதியின்
எம்முனோர் மொழிந்த இப்புவி முன்மொழி
தமிழே என்பார் சான்றாய்வாளார் !
அமுதாய் இன்றும் அஃதீனிக்கிறதே ! 6

உவாநீர்க்கடலே உள்ளத்தொர்வால்
ஆழித்தது நாட்டை, அழிந்தன நூல்கள் !
கொற்கை, பூம்புகார், குமரீப் பழநிலம்
ஒன்றுமே இல்லை, உவாக்கடல் வாழ்க ! 7

ஈழம் பிரிந்து இடை கடல் ஆனது !
பாளம் பாளமாய்ப் பாறைகள் தெரியும்
கோணமாமலையின் குன்றுகள் சான்று !
இன்னும் பிரியுமோ ஈழநன்னாடு ? 8

இந்தின் மணியாய் இலங்குமிவ்வீழும்
எழில் வளங்கொண்ட இனியதோர்தீவு !
ஆயினும் செங்கோல் அமையாததினால்
சீதையும் நிலையால் சீந்தை நோகிறதே ! 9

நாடு பிரியமுன் நாமிங்குள்ளோம் !
நாகர், இயக்கர் நாமே எல்லாம் !
வந்தோர் அல்லர், வரலாறுண்டு !
உண்மையை உலகம் உணருநாளென்றோ ? 10

2. வகுகைப் பத்து

புல்லேந்தி மாப்பினிலே பூநூல்தனையேந்திச்
சொல்லேந்தி ஓதும் தொழிலேந்தி - நல்லாவின்
துணையோடும் ஆரியர்கள் தொடரும் பயணத்தால்
இணைந்தார் வடபுலத் தே ! 11

தென்புலத்தே வாழ்ந்த திருவிடத்தார் வானோரை
நன்கு வீருந்தோம்ப, நாளாக - இன்னாரென்
றறியுமுனம் செய்த ஆயாச் செயலாலே
பறிபோயிற் றெல்லாமே பாழ் ! 12

கலந்தார் தமதுமொழி ! கதைகள் புனைந்திட்டார் !
நலந்தானெனக்கற்றார் நம்மவர்கள் ! - குல, தெய்வம்
ஒன்று பலவாச்சு ! உலகும் பதினான்கு
என்றே பீடித்தார் இடம் ! 13

வங்காள நாடிருந்து வந்தவடவிசயன்
இங்குற்றான், தோழர் எழுநூறாம் ! - சிங்கமகன்
இயக்கர்தலைவீ எழிலார் குவேனியவள்
மயக்கில் புரிந்தான் மணம் ! 14

பாண்டி மகளாரில் பலரை வரவைத்தே
ஈண்டு மணந்தார் எழுநூற்றார் ! - நீண்டமர(பு)
அன்றேபெரிதாகி ஆண்டாண்டுமே எம்மை
இன்றே எதிர்ப்பதேன் ஏன்? 15

தந்தையுடன் மகனார், தமைபனுடன் தம்பி
இந்த விதம் சண்டை இட்டிட்டே - வந்தாண்ட
சிங்கள மாமன்னரது செங்கோல் முறைபற்றி
இங்கேடியம்புதா மே ! 16

ஈழவரலாறு எத்தனையோ உண்டெனினும்
பாழும் அவற்றின் பதம் மாற்றி - நாளிப்போ
பொய்கள் புனைந்து புதிதாய் அளித்தாலும்
மெய் என்றும் மேலாகு மே !

17

அமர்செய் துறவீ அசோகப்பெருமன்னர்
தமதன்பு மக்களையே தாமனுப்ப - எமதீழ்
நாட்டிலே அன்னாரும் "நல்லரசு" தன்னோடு
நாட்டினார் பவுத்தம் நலம் !

18

இந்தீஸ்வர நாட்டில் எங்கும் வீகாரைகளே !
வந்தோர் பீடித்தே வளர்ந்தார்கள் ! - முந்தியோர்
தேய்ந்தே குறைந்தே சீகைந்த வரலாறே
ஆய்ந்தால் உலகாம் அறி !

19

சிற்பக்கலையதுவும் சிறப்பான ஓவியமும்
அற்புதமாய் எங்கும் அழகாகித் - தற்போதும்
தீருவிடத்தார் நாட்பத்தின் சீரை வீளக்கியே
வருகின்ற நிலையோர் வரம் !

20

3. போர்ப் பக்து

சிங்கள மன்னர் ஈழத் தென்திசை ஆண்டநாளில்
எங்களின் வட ஈழத்தில் எழிற்றமிழ் மன்னராட்சி
பொங்கிலும் வீரத்தோடும் புனித மண்பற்றினோடும்
பங்கமில்லாமல் ஆண்டு பல நடை பெற்றதன்றோ?

21

பற்றெலாம் வெறியாய் மாற்றிப் பவுத்தமே ஈழத்தீவு
முற்றிலும் பரப்ப எண்ணி முயற்சிகள் தலைமேற்கொண்டு
சற்றுமே போதுநோக்கின்றிச் சதியிலும் ஈடுபட்டார் !
கற்றவரிடத்தில் கூடக் காணுதல் அரிதாம் நீதி ?

22

பிறரையும் தன்போல் பார்க்கப் பெருமானார் இயேசுசொன்னார் !
 அறமெனல் மனத்தில் மாசை அகற்றுதல் என்றாந்தேவர் !
 உறவினை உதட்டில் காட்டி உள்ளத்தில் பகையைத்தேக்கி
 மறம் தழுவாத போரால் மாய்த்தனர் தமிழர்வேந்தை ! 23

தமிழகச்சோழவேந்தர் தம்பெரும் படைகளோடும்
 எமதிராவணர் முன் ஆண்ட இவ்வீழ்நாடுவந்து
 தமதரும்வலிமைகாட்டிச் சனநாதபுரத்தில் ஆட்சி
 அமைத்ததும் கோயில்கட்டி ஆண்டதும் வரலாற்றன்றோ? 24

தலைநகர் மாற்றிமாற்றித் தம்மையும் பாதுகாத்து
 நிலையிலா ஆட்சிநாட்டில் நீடிக்க வழியாராய்ந்து
 அலைகடல்போல் ஓயாமல் ஆள்அணிபடைகள் கூட்டி
 மலையகச்செழுமை நாட்டு மன்னவர் பார்த்திருந்தார் ! 25

பின்வாங்கிவருதல் வந்தே பெரும்பலம் பெறுதல், பெற்றே
 முன்னேறிச்செல்லல் சென்றே முறியடித்திருதல் என்றே
 தென்னகம் முன்கால் வைக்கத் திருப்பீடும் வடக்ககந்தான்
 இன்னவாறிருபாலாரும் இறங்குவார் வெல்வார், தோற்பார் ! 26

நோக்கெலாம் தமிழர் ஆட்சி நூர்த்துமே நாடொன்றாக்கல் !
 போக்கெலாம் அதுவே, ஆனால் போய்விடாதருமை மண்ணைக்
 காக்கவே தமிழ் மன்னர்கள் கருதினார், வேறொன்றில்லை !
 தூக்கத்தில் கனவில் கூடச் சொல்லுவார் போர் போர் என்றே! 27

கண்டியின் கடைசி மன்னன் கையொப்பம் தமிழில் இட்டான் !
 உண்டுமோ கலையகத்தில், ஒன்றுமே இல்லையாமோ?
 பண்டிருந்தாட்சி செய்த பழந்தமிழ் மன்னர் பல்லோர்
 திண்டாடும்படி நாமெல்லாம் சிங்களப் பெயரோடுள்ளார் ! 28

இரவோடும் இரவாய் நூல்கள் எழுதியே புதிதாய்ப் பண்டை
 வரலாற்றை மறைக்கின்றார்கள்! வரைபடம்தன்னில் கூடத்
 தரும் தமிழ்ப்பெயரையெல்லாம் தலைகீழாய் மாற்றுகின்றார்
 வரவரத் தேய்ப்பதல்லால் வளர்த்தீரும் நிலையே இல்லை ! 29

எண்ணத்தை மாற்றினாலும் எப்படித்திருத்தினாலும்
முன்னைய மகாவம்சத்தை முற்றிலும் மறைக்கலாமோ?
சின்னவர் செய்கைபோலச் செப்பமில்லாதோர் தீட்டும்
உன்னத நூல்களெல்லாம் உண்மையில் பொய்யேயாகும் !

30

4. பிர்ப்பாயத்து

நாங்கள் பெரியவர் சின்னவர் என்றுமே
நாட்டினைப்பற்றி நினைக்காமல்
தீங்கு விளைத்துமே ஆளையாள் தின்றதால்
தேசமும் வீழ்ந்ததே நாசத்திலே!

31

போர்த்துக்கல் நாட்டினர் புறப்பட்டார்களே
பொன்போலும் ஈழம் பிடித்திடவே
பார்த்திருந்தோமலால் அவர்கள் நாட்டுக்கே
பயணம் செய்திட வைத்தோமா?

32

ஒல்லாந்து நாட்டினர் ஓடியே வந்தனர்
உயர்ந்த ஈழம் பிடித்திடவே
எல்லோரும் பேசாமல் இருந்ததன்றியே
என்னதான் செய்து கிழித்து விட்டோம் ?

33

பிரங்கி காட்டியே பேசாதிருத்தினர்
பிச்சைப்பதவிகள் சேர்ந்தவர்க்கே
ஊரெங்கும் பற்பல கோயில் இடித்துமே
உயர்ந்த கோட்டைகள் கட்டினரே!

34

இங்கிலாந்துக்காரர் எட்டிப்பிடித்துமே
இலங்கை நாட்டினை ஆண்டனரே
எங்கும் பரந்தனர் கண்டியும், வன்னியும்
எல்லாம் அவர்க்குச் சரிசமமே!

35

கோப்பியும், தேயிலை, றப்பரும் மட்டுமா
கொண்டு செல்லும் வீதி, பாலங்களும்
சாப்பிடத் தீன்களும் தந்தனராயினும்
சட்டங்கள் எம்மை அடக்கினவே!

36

மொழி சீதைந்தது, மதம் பரந்தது
முன்னைய வாழ்க்கையும் மாறியதே
அழிவில் சிற்சில ஆக்கமிருந்தது
ஆங்கிலம் கற்றோர் மதிப்படைந்தார்!

37

வந்ததுலகின் முதலாம் போர் எங்கள்
வாழ்க்கையிலே பெரும் மாற்றமில்லை
நொந்தனவே சில நாடுகள் எங்களின்
நோக்கம் விடுதலை ஆகியதே!

38

வந்ததுலகின் இரண்டாம் போர் எங்கள்
வாழ்க்கையோ தாமரை வில்லிடா!
அந்த நாளே ஈச்சந்தீவினை நாடியாம்
அகதியாகியே வந்தமடா!

39

தாமரை வில்லோ கடலோரம், இன்று
தங்கிரும் தீவிதோ ஆற்றோரம்
ஆமிதுவுமிப்போ அழகிழந்துமே
அல்லற்படுவதைச் சொல்லுவதார்?

40

5. ஒடுக்குப் பத்து

வெள்ளையர்கள் போனார்கள் நாட்டை விட்டே!
விடுதலையோ ஒருபக்கம் ஒதுங்கலாச்சு!
நள்ளிரவில் இந்தியா நாற்பத்தேழில்!
நம்நாடு நாலிரண்டு நாற்பத்தெட்டில்!
கொள்ளையாய் இன்புற்றார், சுதந்திரத்தைக்
கொண்டாடிமகிழ்வுற்றார், குதுகலீத்தார்!
உள்ளத்தில் உள்ளதை நம்மனோரில்
ஒருசிலரே உணர்ந்தார் நாட்போகப்போக!

41

ஆட்டினார் வெள்ளையர்கள் ஆண்டபோதில்
 ஆடினோம் நாமெல்லாம் அஃதோர்காலம் !
 ஆட்டினார் சிங்களவர் ஆட்சிபெற்றே
 ஆள் மாறி ஆள்வந்தார் ஆட்சி அஃதே!
 மூட்டினார் இனபேத மதபேதங்கள்
 மூழ்கியே பலவெறியர் ஆகினார்கள் !
 கேட்டார்கள் ஏதேதோ நம்மவர்கள்
 கிடைத்ததோ யாதொன்றும் இல்லையெல்லை!

42

தமிழர்க்குச் சீலபதவி தந்தன்னாரைத்
 தம்மோடு ஒத்துழைக்கப் பண்ணினார்கள் !
 தமது சுயநலத்திற்காய் மாணமற்றே
 தரங்கெட்ட தமிழர்களும் ஒத்துழைத்தார் !
 எமதினத்தில் இதுதானே இன்றுங்கூட
 இருந்து வருகின்ற பழம்நோயாய்ற்றே !
 நமது சீலர் செயலாலே நாட்டிலுள்ள
 நமதினமோ நலிவுற்றே போகலாச்சு !

43

வீழிப்போடும் வாழ்வாரே வாழ்வார் ! மண்ணில்
 வீழிப்பினர் வாழ்வோர்கள் வீழ்ந்தேபோவார் !
 அழிப்பாரும் இருப்பார்கள் என்ற எண்ணம்
 அடிமனதில் எப்போதும் வைத்து, காக்கை
 வீழிப்போடு வாழுவது போன்று, சாதி
 வெறிகொண்டு நம்மோடும் வாழுவோரைக்
 கழிக்காமல் ஒன்றாக வாழ்ந்திருந்தால்
 கனநன்மை யன்றோநாம் கண்டிருப்போம்?

44

பேச்செல்லாம் பல்லக்கில் சவாரிசெய்யப்
 பொய்செயல் கால்நடையில் போனதேபோல்
 மூச்சான மொழிபோச்சு, நிலங்கள் போச்சு !
 முன்னேற்றக்கலை போச்சு, கல்விபோச்சு !
 வீச்சானநெறிபோச்சு, மாணம் போச்சு !
 வீரத்தில் விளைந்திட்ட காதல் போச்சு !
 போச்சுதங்கெல்லாமே போனபோதும்
 போகின்றார் பதவி பெறப் புதுமையஃதே !

45

ஈராட்சிமாறிவரும், இரண்டு ம.:தே !
எம்மவரும் ஒருசீலபேர் இருந்தேதீர்வார் !
நேராட்சி அவற்றினிலோ ஒன்றுமில்லை !
நிலைமோசமாகத்தான் தொடர்ந்துபோகும் !
பேராட்சி இரண்டும் போய், இடதுசாரிப்
பெயர்ப்புண்ட கட்டெறும்பு கழுதையாகி
ஓராட்சி அமைத்தாலும் இலங்கைத்தீவீல்
ஓர்தீர்வா வந்துவீடும்? எனநெஞ்செண்ணும் !

46

ஒருசீலரோ நன்றாகப் பேசினார்கள் !
உயர்பதவி பெற்றதுமே மாறினார்கள் !
“இருமொழியா ஒருநாடா? இல்லையாயின்
இருநாடா ஒருமொழியா?” என்றுகேட்டுப்
பெருமனமாய்ச்சிந்தித்த பேர்கள் கூட,
பெரும்பான்மை இனத்திற்குள் இருந்துங்கூட
வருபதவி சிந்தனையை மழுங்கடித்து
வாயடைக்கவைத்ததுவும் வரலாறாமே?

47

வடக்கென்ன கிழக்கென்ன தமிழைப்பேசி
வாழ்வோரைச் சிறுபான்மை என்று கூறி
அடக்குமுறையாலேயே ஆட்சியாளர்
அன்றிருந்து ஆண்டார்கள் - ஆள்கிறார்கள் !
ஒடுக்குகிறார், உதைபந்து கிளம்பல்போலே
உயருவது கண்டாலும் ஒடுக்கலாலே
மடக்கிடலாம் என்றெண்ணிப் பூசுகின்ற
மருந்தீடுவார், புரைநோயோ மாறிடாதே !

48

உள்ளொன்று புறமொன்று என்றாற்போல
உள்நாட்டில் ஒருபோக்கு வெளியோர்போக்காய்
உள்ளத்தில் நஞ்சாக உதட்டில் தேனாய்
உரையாடி உறவாடி அரித்தரித்தே
மெள்ளத்தான் கம்பெல்லாம் உழுக்கவைக்கும்
மீதவாதக்கறையான்போல் இங்கும், அங்கே
அள்ளித்தான் வழங்குமொரு வள்ளல் போலும்
அடையாளம் காட்டினரே ஆட்சியாளர் !

49

என்னதான் இருதோற்றம் கொண்டபோதும்,
 எங்கெல்லாம் எதையெல்லாம் சொன்னபோதும்,
 முன் உண்மை வரலாற்றை முறையாய்க்கற்ற
 மூதறிஞர் அறிவார்கள் முழுநோய்க்கடும்
 பின் உள்ள ஆட்சிக்கோல் செங்கோலல்ல -
 பிழையான சர்வான கொடுங்கோல் என்றே !
 தன்னாலும் திருந்தாது, உரைகொள்ளாது
 சர்வாதிகாரத்தின் தன்மையுடையே !

50

6. நீட்டிப்பு பத்து

தன்துயரம் தாங்குவதும், பிறஉயிரைத்தாக்காத
 தகுதியோடும்
 எந்தமிழர் அறப்போரில் ஈடுபட்டார், தோல்வி
 எல்லாம் தோல்வி !
 முன்புத்தர் வள்ளுவனார் முறை ஏசுநபிகாந்தி
 முதலானோரைப்
 பின்பற்றிப்பார்த்தார்கள், பெருந்தாக்கம் கண்டார்கள்
 பேசலாமோ?

51

நாயகத்திற்குள்ளேயே நமையெல்லாம் பாதித்தே
 நலிவுண்டாக்கும்
 தீயமாசட்டங்கள் மறுத்தும் போர்செய்தார்கள்,
 செய்ததெல்லாம்
 மாயமாய்ப்போனாலும், மறைபட்டுப் போனாலும்,
 மறந்திட்டாலும்
 தூயநல் மலர்மாலை மகிமைகள் குரங்கிற்கோ
 தோற்றிடாதே !

52

ஒருசொட்டுக் குருதியுமே ஒழுகாமல் வந்திட்ட
 உயர் நாட்டாட்சி
 “அருகில் வாழ் அயலார்க்கும் அளித்திட்டால் அவர்நம்மை
 அழித்திடாரா?

பெருமோசம்” என்றெண்ணிப் பேராசைகொண்டெல்லாம்
 பிடித்துக் கொண்டே
 தருகின்றார் தமிழர்க்குச் சருவாதிகாரத்தின்
 சட்டம் தானே?

53

உள்நாட்டுச்சீக்கலெனில் ஒருபோதும் வெளிநாடு
 உதவிடாதாம் !
 அள்ளி எமைப்பூண்டோடு ஆழியிலே வீசிடினும்
 அவை பேசாவோ?
 உள்ளத்து மாசுகளை ஒழியாமல் பேசிவரும்
 உதட்டைத்தள்ளு !
 எள்ளளவும் மாசில்லா இதயத்தார் வாழ்நாட்டில்
 எல்லாம் நன்றே !

54

எத்தனையோபேச்சுக்கள், எண்ணில்லா வார்த்தைகள்
 இரண்டோடும் செய்
 சொத்தானஒப்பந்தம், தோதான கோட்பாடு
 தூண்டும் போக்கால்
 அத்தனையும் அழிபட்டு அதிகாரவெறிமீஞ்சி
 ஆட்சிசெய்தால்
 ஒத்து யார் வாழ்வார்கள்? உயர்நீதிக்கிடமேது?
 உண்மை ஏது?

55

எல்லாமே கற்றார்கள் எமதிளைஞர் வரலாறு,
 எண்ணிப்பார்த்தார் !
 சொல்லாமற் செய்கின்ற தூண்டலுக்கே ஆளானார்
 “துயர் என்றாலும்
 வெல்லுவோம், இல்லையெனில் வீரச்சாவெய்திடுவோம்,
 விடுவோமல்லோம் !
 கொல்லுவோம் பகையெல்லாம், கொலையாளர் யாமல்ல,
 குறிக்கோள் நாடே !”

56

கருவியனைக் கைக்கொண்டார், கால்தூக்கிவைத்தார்கள்,
 கண்கொட்டார்கள்

இரவெல்லாம் பகலாக இருபத்து நான்குந்தான்
 இயங்கினார்கள்
 பொருமியழப் பெற்றோர்கள் போனார்கள் சேர்ந்தார்கள்
 போர் செய்தார்கள்
 எருமைத்தோல் போர்த்தியவர் இருந்தார்கள் அரசியலில்
 எதையோ நாடி !

57

ஒன்றாகி பலவாகி ஒரு மரத்துக் கிளையாகி
 ஒன்றை ஒன்று
 தின்றுவீரும் அளவுக்கும் செயல் பட்டதால் வையம்
 சீர்த்திட்டாலும்
 வென்றார்கள் சில போரில் வெல்லாதும் தோற்றார்கள்
 வெவ்வேறாகி
 நின்றாரேல் பகைவெல்லும் நெடுநாளும் தமிழர்களின்
 நிலைத்த டோக்கே !

58

பாரதநாடுதவி செய்ப் பறந்தடித்து வந்ததுவும்
 படைகளோடு
 நேரடியாய்ச் சொல்லாமல் நினைவின்லே வைத்ததுவும்
 நிறுத்தித் தேர்தல்
 ஊரறியக் காட்டியதும் - உலகுணரச் செய்ததுவும்
 ஒப்பந்தத்தின்
 வீரமதும் நாடகமே வீண்செலவும் சாவுமலால்
 வேறொன்றில்லை !

59

எல்லாம் போய்த் தனி நாடே இறப்பெங்கள் மண்ணுக்கே
 எனப்போர் செய்ய
 வல்லதுவோ சாகிறது வன்செயலும் நோக்கிறது
 வந்தே மீதி
 பொல்லாத நீரோட்டப் போக்குடனே போகிறது
 போற்றலெஃதை?
 நல்லதெது தீயதெது நாமறியோம் காலந்தான்
 நவீல வேண்டும் !

60

7. பெயர்வுப்பத்து

கோல் நிமிர்ந்த பாடில்லை குறை தீர்ந்த பாடில்லை
ஆல்போல் தழைத்தே அறுகாசி - நால்முனையும்
பற்றிப் பிடித்துப் படர்ந்தே உரிமைப்போர்
சற்றுந் தணியாத தன்மைபெற - மற்றிதனைச் 61

சாட்டாகக் கொண்டே தமிழர்களை எங்கெங்கும்
வாட்டி வதைக்கின்ற வன்செயலைக் - கூட்டாகச்
செய்தார் பெருமினத்தைச் சேர்ந்த சில வெறியர்
கொய்தார் தலைகளையும் கொக்கரீத்தே - பொய்தானே 62

எங்கும் கலவரத்தை ஏற்படுத்திக்காட்டியது
அங்கங்கிருந்த அரசு படை - தங்களது
இருபார்வைப்போக்கோ டினஒழிப்பீட்டுபட்ப்
பெருங்கலகமாகிப் பீளவாகி - வருங்காலம் 63

கேள்விக்குறியாகிக் கிடையாமல் யாதொன்றும்
ஆள் அழிவாய்ப் பொருள் அழிவாய் அகமுகம் போய் - நாள் ஆக
வாழ்வும் வெறுத்து வதைப்பட்டுச் சிதைவாகித்
தாழ்வீல் கிடந்த தமிழ்மக்கள் - ஊழ்வினையென்று 64

ஊர்விட்ட கதியென உலகெங்கு மோடோடிச்
சேர்ந்தார் சிலர் அங்கு சேராதோர், - சேர்ந்திங்கே
வீதியோ வீதியென்று வேறு வழியில்லாமல்
கதியாய் அகதி முகாம் கண்டார் - புதிதாக 65

அகதி முகாம்கள் அமைத்தே அரசெங்கும்
அகதிகளை வைத்தே அளவுணவைப் - பகுத்தீயப்
பெற்றே புசித்தாலும் பெருமூச்சே வீட்டிருப்பார்
வீற்றே சிலர் பெற்றார் வேறு பொருள் - சுற்றாமல் 66

கூண்டுப் பறவையெனக் குந்திக் கிடந்தாலும்
தீண்டிப் பொறுக்கிச் சிறை வைக்கத் - தூண்டு படை
வெளி நாட்டுதவிகளை வேண்டி வீருப்பம் போல்
பழி வாங்கும் மக்கள் படும்பாடோ - ஒழியாது 67

படையோ பெருகீவரும் பாதுகாப்பெனும் பேரீல்
தடை போட்டே எங்கும் தடவீ வரும் - இடையீடையே
காட்டிக்கொடுப்பதுவும், கழுத்து நோய் முகமூடி
ஆட்டிப்பீடித்தே அடைப்பதுவும் - போட்டங்கே

68

வதைகள் புரிந்து வருவதுமே அல்லாமல்
இதைவிட்டடிப்படைகள் என்னென்ன? - அதையன்றோ
ஆராய்ந்து நீக்கி அமைதிக்கு வழிகாண
நேராயிறங்கியோர் நிம்மதியைத் - தாராமல்

69

ஏதும் நலஞ்செய்ய எண்ணவிலை! உலகினது
காதும் செவிடாசிக் கண்குருடாய்த் - தீதுசெய்ப்
பார்த்துச் சீர்க்குமெனில் பரிதாபம், யார்வந்து
தீர்த்துத் தருவார் திறம்?

70

8. சேனைப் பத்து

ஊர்விட்டு யாம்போன தொருபோது மில்லை!
உடல்விட்டு உயிர்போனபோக்காகுமே. தே!
போப்பெற்ற எமதீச்சந் தீவுவெண் தீவே!
பீழையற்று வாழ்ந்தோரும் பேறுபெற்றோரே!
ஓர் ஆளும் இல்லாமல் ஓடியதனாலே
ஊரோடு மொத்தோடு என்றமொழியாலே
நீர்வாருந்துணையோடும், இருமக்களோடும்
நிலம்பார்த்த வண்ணமே நீள்பயணமானேன்!

71

பனையார்கள் வேலியில் பார்த்து நின்றார்கள்
பார்த்து வருமே பூனை, பாய்ந்து வரும் நாய்தான்
மனையோடு முள்ள பொருள் மறதியானாலும்
மறவாது நூலோடு கையேடுமன்றோ?
எனையான் இழந்ததேபோல் ஏகினேனே!
என்றென்று மென்வாழ்வீ லிதுகாணவீல்லை!
முனைஊழென்றெண்ணவோ, முடிவென்றுசொலவோ?
மூண்டதே தீ நெஞ்சில் மூட்டியவர் யாரோ?

72

பலர்கொண்டு சென்றார்கள் பலபொருள் - வண்டி !
 பார்த்துநின்றோம் கையீல் பளுவேதூமில்லை !
 சிலவேனும் கைதூக்கிச் சென்றிருந்தாலும்
 சேர்ந்திருக்கும் நேஞ்சீல் சிற்றமைதியேனும்?
 நலமின்றி கைவீசி நான்நடந்தேனே !
 நல்லமிதிவண்டி வா எனால் கொணர்ந்தாரே !
 கலகலப்போசை போம் கால் தூக்குமுன்பே !
 கைவெறுங்கையான காலமோர்காலம் !

73

கால் பயணமானாலும் கனிநெஞ்சம் இங்கே !
 கடடையாறெமைக்காணும் காணாதவாரே !
 வால்பிடித்தோடி வரும்வடிவான செந்நாய் !
 வளைந்தே தலைசாய்க்கும் வழியோரக்கண்ணா
 மேல்துண்டு மட்டுமே, மீதி ஒரு சாரம் !
 மெதுவாக நடை போகும் மெத்தை மணலாலே !
 பால்நீலம் மீது கால் பட்டும் படாமல்
 பயணமது செய்திடும், மனமிங்கிருக்கும் !

74

தாமரை வில் தாண்டி, கண்டலடி ஊற்றின்
 தரை தாண்டி, உட்பாற்றுத் துறையதும் தாண்டி,
 ஆமதன்பின்காரை வெட்டுவான் தாண்டி,
 அடைந்திட்டமேமயில் அப்பனின் சேனை !
 தாமுணர்ந் தங்கு வாழ் இசுலாமியர்கள்
 தம்வீடு தந்தார்கள் நம்மவர்கள் தங்க !
 போமளவும் அச்சமுடன் அங்கிருந்தோமே,
 பொழுதொன்றில் ஒரு பாணைக் கஞ்சி அருப்பேற !

75

எமது மொழியாரில் ஒரு பகுதி யீனரான
 இசுலாமியர்கள் தம் சேனைதனைவீட்டு
 தமதினத்தார் வாழும் பூவரசந்தீவில்
 தங்கவே சென்றார்கள் வள்ளங்களோடும் !
 நமது நிலை கண்டே நடந்து கொண்டார்க்கு
 நன்றி சொல் வோமென்றும் நமது நெஞ்சாலே !

அமருவோம், தாயிலுவோம் ஆனாலும் நெஞ்சில்
அமைதி இல்லாமலும் அல்லலுற்றோமே !

76

ஊர்த்தீவு, பொன்னா வரங்குடா, மற்றும்
உயர்வான மணலாறு, வயீரா வெளியாம்
ஆர்த்தோடி எங்குமே அங்கிங் கெனாமல்
அகதிமயமே கண்டற் காட்டுவெளியெல்லாம் !
ஈர்த்தெடுத்திட்டதோ இவ்வூர் வனப்பு,
இல்லையோ வேறுவழி எம்மக்களுக்கே ?
சேர்த்திழுத்திட்டதே சேராறை யெல்லாம்,
திறமான வாழ்க்கையோ தீராதநோயோ ?

77

இளமட்டத்தாரிங் கிருக்க வொண்ணாமல்
ஏறுநடை போட்டார்கள் வடதிசையை நோக்கி !
அளவற்ற தொல்லையும், தூரமும்தாண்டி
அலுப்போடு சென்றார்கள், சிலர் மீண்டு வந்தார் !
வளமாக வாழ்கின்ற வயதுள்ளவர்க்கே
வந்ததேன் இந்தநிலை, வாழ்வென்னசாவோ ?
களவு, பொய், ஏமாற்றுக் கனவீனிலு முண்டோ ?
கடவுளும் புவிதன்னைக் கடந்துசென்றாரோ ?

78

பகல் வேளை ஒருவாறு திரீவர்கள், சேய்மைப்
பார்வைவொடும், நெஞ்சப்பதட்டத்தினோடும் !
அகலுவார் மனை வீட்டிரவாகி வீட்டால்
ஆடவர்கள் கண்டல் கணன்புட்டி என்றே !
நகர்ந்தே குழைக்கின்ற நண்டார்கள் ஓர் பால் !
நல்லிசை பரப்பீடும் நுளம்பர்கள் ஓர்பால் !
தகவான மெத்தையாய்ச் சாக்கதை நினைத்தே
தலை கால் விளங்காமல் மூடிக்கிடப்பார் !

79

வீடிந்தாலும் இருள் ஓடி விலகமாட்டாதே !
வேறுவழி ஏதும் விளக்க மாகாதே !
முடிந்துமே போவார்கள் வயது முதிர் வானோர் !
முடிவற்ற ஓசையீடும் சிறுபிள்ளை நோயால் !

வடிவற்ற சாப்பாட்டை வாய்சவைக்காது !
 வயிற்றுக்குள் இரையுமே வார்க்கின்ற கஞ்சி !
 கடிதிலே ஓடாது காலம் சுணங்கும் !
 காதிலே வீழ்ந்திடும் கண்ணிவெடியோசை ! 80

9. கேணிப் பத்து

ஆலும், கேணியும் அன்றிருந்ததனால்
 ஆலங்கேணியாய் அழகியதமிழாய்
 வெண்மணலூராய் வீளங்கிய பதியின்
 பிள்ளையார்பள்ளியைப் பெருமுகாமாக்கிய 81

அரசபடையினர் அழைப்பை விடுத்தார் !
 “காட்டுப்புறங்கள் கப்பல் பறக்கும் !
 வேட்டுகள் தீர்க்கும் விரைந்தேவருவீர் !
 வருவோர்இங்கே வதைபடமாட்டீர் ! 82

நிவாரணம் உண்டு! நின்றால் விணாய்
 மடியவும் நேரும், மறந்திடவேண்டாம் !”
 என்னும் சேதி இருசெவிக்கேறப்
 புறப்படலானார் பொதுவாய்ப் பலரும் ! 83

கால்நடையோடும், கடுஞ்சமையோடும்,
 குத்திப்பாஞ்சான், குளஊர்த்தீவு,
 வெல்லந்தாங்கி எல்லாந்தாண்டிக்
 கொய்யாம்புளியாய்க் கூறுந்துறையை 84

வள்ளத்துணையால் வாழ்த்திக்கடந்து
 பொழுதும் போகப் பூவரசந்தீ
 வதனிற்கிடந்து அடுத்தநாட்காலை
 மீண்டும் முருக்கை வேதாளமாகி 85

ஆலங்கேணிப் பள்ளியடைந்தோம் !
 படங்கின்சீழே படுத்தோம் மணலில் !
 தாவாரத்திலும் தனித்துக்கிடந்தோம் !
 பாயும், பானையும் பழசாய்த் தரினும்

86

நிவாரணமாய்க்கை நீட்டியெபெற்றோம் !
 அன்பின் நண்பர் அருளுடன் கூடி
 மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டாய்ச்
 செய்வனசெய்தே சீந்தைமகிழ்ந்தோம் !

87

இரவில் வெரித்தாஸ், இலண்டன் வானொலி,
 பகலில் கனவு, பலபெருமூச்சாய்க்
 கழியும் பொழுது - கவலையோ கூடும் !
 கண்ணின்முன்னால் களவுகள்நிகழும் !

88

அரைப்படை காட்டத் தரைப்படை கொண்ட
 அத்தனைபேரும் செத்தேபோனார் !
 இருபத்தைவரில் எவருமின்றில்லை !
 இதயங்கொண்டோர் இதையா மறப்பார்?

89

முகாமிலுங்கூட முழுக்காப்பில்லை !
 வீடுசென்றிடவும் வீடுவதாயில்லை !
 திரிசங்குவாக - தேய்கட்டெறும்பாய்
 அஞ்சியே சாவை அணுகிநின்றோமே !

90

10. குடாப் பத்து

இரவிரவாக “டீரக்” கில் ஏற்றியே நமைக்கொணர்ந்து
 அரவமில்லாமல் வீட்டார், அற்புதக் “கிளப்பன்பேக்” கில் !
 வரும்பொழுதெடுத்துக்கொண்டே வந்ததர்அட்டை, காசு
 அருமகன்காட்டப்பட்டே அத்துறையடியில்போச்சு !

91

எவரெவர்சாமான்சட்டோ இறக்கினார் வாயிலோரம் !
 அவரவர்பொருளுக்கான ஆட்களங்கில்லை யாலே
 இவர்களின் பொருளைத்தூக்க எம்மையேபடையார்கொண்டார் !
 சவமெனக் காவீனோம் நாம், தலைவீதி இதுதானாமோ? 92

வெள்ளையர் காலப்போர்க்கு வேண்டியபொருள் பண்டங்கள்
 அள்ளிவந்தடுக்கிவைத்த அறைபதினொன்றைப் பற்றி
 உள்ளெலாம் வெளியேபோக்கி ஒருசிறுதுண்டுள் எம்மைத்
 தள்ளியே கிடந்தோம் எல்லாம் தாங்கியே கிடந்தோமம்மா ! 93

இருபுறமலையுங்காடு! எங்குமேவடிநீர்க் கான்கள் !
 ஒரு பெருங்கல்லின் கூவம் ! உயர்புயல் அழிக்காஇல்லம் !
 சரிந்திடாக்கம்பில் சீலை தன்னையே சுவராய் வைத்துச்
 சரிந்துமேகிடப்பார், வீரச் சண்டைவாய் வீச்சுந்தானே ! 94

தூங்குவார் சிலபோர், பிள்ளை தூக்குவார்சிலபோர், நோய்கள்
 தாங்குவார் சிலபோர், போக்கில் தடக்குவார் சிலபோர், யோசீத்
 தேங்குவார் சிலபோர், ஏழ்மைக் கிரங்குவார் சிலபோர், வீட்டே
 நீங்குவார் வெளியே சில்லோர், நீடிக்கும் தொண்ணூறாங்கே ! 95

பலநோக்கு வண்டிவந்தால் பறிபடும்நீவாரணங்கள் !
 நலமுளார் கடுப்பில்லாமல் நாள்அரை வாயில் நின்று
 சீலபொருள் கொணர்வார், தின்று சீவிப்பார் இருவாரங்கள் !
 குலம் ஒன்றாய்த் தேவன் ஒன்றாய்க் குடும்பம் வாழ்கிளப்பன்பேக்கே! 96

பிள்ளைகள் கல்விச்செல்வம் பெறாமையைச்சிலபோர்கண்டார் !
 பள்ளியொன்றமைத்தார் ஆங்கோர் மண்டபம் பார்த்தெடுத்தே !
 அள்ளியே விழுங்கினார்கள், அருந்தமிழ் அமுதை நன்றாய் !
 தெள்ளியர் ஆதல்வேறு! திருவினர் ஆதல் வேறாம் ! 97

காக்கவோர் கடவுள் இல்லை ! கடமைச்செங்கோலார் இல்லை !
 தாக்கவோ பல பேர் உண்டு ! தமிழரை - மொழியை - நாட்டைக்
 காக்குமெம் படையாக்காளைக் காட்டுவோர் இருப்பதாலே
 பேக்கிலும் பீடிபட்டார்கள், பெருஞ்சீறைக் கொழும்பானாரே ! 98

காட்டிலே வீடுபட்டோரைக் கடிதங்களோடு சென்றே
 கூட்டிவந்தார்கள் பெற்றோர், கூடினார் அவரும் “பேக்” கில் !
 மாட்டினார் அவருமிங்கே, மனம் போன்று திரியொணாதே !
 போட்டிமுத்தார்கள் காலம் போனதோ, நின்றதாமோ? 99

பொழுது போக்கதிகமில்லை ! போகலாம் மலையின் பக்கம் !
 அமுதாலும் வெரித்தாஸ் - லன்டன் அவைகேட்க மறப்பதில்லை !
 பழுதுதான் பலர்க்கு மூளை ! பார்க்கநூல் இருந்துமென்ன?
 எழுதியேவந்து மென்ன? இதயத்திற்குரிமை வேண்டும் ! 100

11. மலைப் பத்து

மீனுக்கு வால்காட்டி மேலாக வாழ்ந்தோர்
 மெதுவாகப் பாம்புக்குத் தலைகாட்டினார்கள் !
 தீனுக்கு வால்பற்றிக் கால் பற்றி நின்ற
 சேர்ந்தேநிவாரணக் கொள்ளையிட்டார்கள் !
 ஊனுக்கு வலுவூட்ட உணவில்லையென்றால்
 உத்தியோகத்தார்கள் ஏதிலிகள் ஆகார் !
 ஏனீக்குறைபாட்டை இங்கெடுத்தாரோ?
 எவருமே நிபுணர்கள் - எல்லாமே சட்டம் ! 101

கிளம்பினார் பலபேர் கிளப்பினார் “பேக்” கை
 கிடைத்திடப் பெற்றார்கள் மலைவீட்டுவாழ்க்கை !
 வளமுள்ளபேர்களும், வாய்ப்புள்ளபேரும்
 வந்தேநிலம் வாங்கி வீடமைத்தார்கள் !

தளம்பினார் பலபோர்கள் தாம்போகொணாமல்
 சாவுலகுதன்னையே சார்ந்தோருமுண்டு !
 உளநோயினால் உடல் நொய்ந்தோருமுண்டு !
 உயிர்வாழுகின்றமோ, உலவுகின்றோமோ?

102

போர்வந்து அகதிகளும் வந்து அதனாலே
 பொருள் வந்து சேர்ந்ததே நகரார் சிலர்க்கே !
 தீர்வொன்றுமில்லா திருந்து வந்தாலும்
 சிலபோர்க்குநயமுண்டு சிறப்பான தீவில் !
 ஆர்இந்தப்போரை வீடாமலுள்ளாரோ
 அவர்களைமுள்ளத்தில் வாழ்த்துவாருண்டு !
 போப்பெற்றபலர்செத்த போர்ழப் பெனினும்
 பிழைப்புக்கும் வழிகாட்டும் போராகுமன்றோ?

103

வீடென்று சொன்னால் முதற்பணம் கேட்பார் !
 வீடுமட்டும் மாதாந்த வாடகைகேட்பார் !
 ஆடென்று சொன்னதற் காடவும் வேண்டும் !
 ஆளதிகம் இல்லாதிருக்கவும் வேண்டும் !
 ஓடென்று சொன்னால் உசாராக வேண்டும் !
 ஒருசிலருமுள்ளார்கள் வீதிவிலக்கானோர் !
 நாடெங்கும் சத்திரம் கட்டி உணவிய்ந்த
 நல்லநாள் மலையேறி நகர்புதியதாச்சே?

104

நாமுமிங்கே மலை நகர்வந்து சேர்ந்தோம் !
 நல்லபணமின்மையால் நலிவானவீடே !
 ஆமிந்தவாறு ஓர் ஐயாண்டு காலம்
 ஐவீடுமாற்றினோம் அவர்கட்குநன்றி !
 தீமையோ நன்மையோ செய்தவர்கள் யாரோ?
 சிறியோர் பிழைகள் யாம் பெரிதாய்ப் பொறுத்தோம் !
 ஊமையாய் வாழுவதும் உதவாது வாழ்வில் !
 உளறுவாய்ஆவதுவும் உதவாது கண்டார் !

105

ஓய்வூதியம்போதும் என்றுயார் சொல்வார்?
 உழைப்பதற்கெல்லோர்க்கும் உடலாற்றலுண்டோ?
 காய்க்குமோ எங்கேனும் காசு மரம் மீதில்?
 கடமையின்போதிலே கைசேர்த்ததுண்டோ?
 வாய்ப்பொன்றுமில்லையேல் வாங்கவும் நேரும்!
 வந்தவுடன் மீண்டும் கொடுக்கவும் நேரும்!
 காய்ச்சலே எப்போதும் கணம் வந்ததில்லை!
 கவிதையின் கருவுக்கும் குறைவந்ததில்லை!

106

நல்லசீல வாய்ப்புகள் நமக்கிருந்தாலும்
 நகர்வாழ்வு சிற்றூரின் நலவாழ்வுதானோ?
 அல்லல் சமந் திங்குநாம் அவதியுற்றாலும்
 அறிவுள்ள பலபோள் அறிமுகம் பெற்றோம்!
 இல்லாத நிலையிலும் ஏடுவெளியீட்டோர்
 என்றுமெம் நன்றிக்குரியர் ஆவாரே!
 சொல்லோடுநிற்போர் உள் என்ற போதும்
 சொல்போன்று செய்கின்ற தூயோரு முண்டாம்!

107

அங்கோர் மகன் குடும்பம் வாழ்ந்ததாலே
 அன்பான துணைவி - மகள் அருமையாழ் சென்றார்!
 இங்கோர் மகன்குடும் பம்மட்டு மண்ணில்!
 இளையமகன் ஊரில் இருந்து சிறைப்பட்டான்!
 எங்குயான் போவனோ இயலாத நோயேன்?
 என் நிலைமை கண்டோர் இரங்கவே செய்வார்!
 தங்குபவள் நெஞ்சில் தமிழன்னை தானே!
 தாய் என்பதால் எந்தன் தலைதாழ்த்துவேனே!

108

தனிவாழ்வு இனிதென்று தமிழாச்சி சொன்னாள்!
 தனித்தே, பசித்து, வீழி எனவள்ளல் சொன்னார்!
 இனிதல்ல தனிமைக்குத் துணைஇல்லை யாயின்!
 இல்லறம் இல்லையெனில் நல்லறமும் இல்லை!
 புனிதவாழ்வெனில் நபிநாயகம் ஆவாய்!
 பொதுத்தொண்டெனில் தனிநாயகம் ஆவாய்!

எனவே குறட்டோட்டி நடுவர் பணி செய்தோம்,
இதற்கீடுவேறொன்றும் இலையென்பதாலே ! 109

கலைதனில் சமையலைப் போல் ஏதும் இல்லை !
கட்டாயம் எல்லோரும் கற்பதுவும் நன்றே !
தலையல்ல முக்கியம் சாண்வயிறு தானே !
சாண் நிரம்பாவிடில் தலைவேலை செய்யா !
மலைவாழ்வில் சமையல் மதிப்பீழந்தாலும்,
மறவாது நெஞ்சம் அடுப்பது நாளை !
இலை மரக்கறியோ டெடுக்கும் பொதிக்கே
என்றும் சிறப்பூட்டுமே "ரசம்"தானே ! 110

12. அடை பத்து

போன பழுவாழ்வு புதிதென்று வந்ததினால்
ஊனதுபோய்த் தேடி உயிரடைதல் - ஆனதுவே !
அடக்கியே வைத்திருந்த ஆசையும் ஆவல்களும்
கிடக்குமா இன்னும் கிடை? 111

மீண்டும் பழமூர்க்கு மீள்வருகை ஆதலினால்
தாண்டவே வேண்டும் தடையாவும் ! - பூண்டோடு
காந்துபொருள்கொண்டோர் களிக்க, தறியாத
மரமெல்லாம் வேதாள மா? 112

அறமில்லா நாடிதிலே அருளேது? பொருளேது?
வீறலின்பம் தானேது? வீடேது? - உறவேது?
காடும் செடிகொடியும், கனசருகு புல்லோடு
பூடும் தான் இப்போ பொருள் ! 113

எல்லை இதுதானா? எம்வீடிது வாமா?
கொல்லை - உயர் கோழிக் கூடெங்கே? - கல்லெங்கே?
என்றெல்லாம் தேடி இளைத்தார், துயரத்தே
நின்றார் பழந்தாய் நிலம் ! 114

நிறுவனத்தாரீய்ந்த நெடுங்கத்தி, அலவாங்கு,
மறுகுப்பவாரீயொடு, மண்வெட்டி - பெறுவாரே
பெற்றார் பெரும் பேறு ! பிறகோகடனாற்றக்
கற்றார் வளவே கதி!

115

தீண்ணைக் கிடவென்றே சீல“தகரம்”தந்தார்கள் !
மண்ணேற்றிப் போயிருந்தால் மாகடலே ! - புண்ணான
நெஞ்சோடும் வெள்ளை நிலத்திற்கிடந்தோமேல்
பஞ்சாய்ப் பறக்கும் பசி !

116

பலருக்கு உண்டெனினும் பாழாம் உலர் உணவு
சிலருக்குமே வந்து சேராதே ! - நலமில்லா
நலமாகச் சென்றாரே நம்மவரும் தீவுக்கு !
விலகிடினும் துயரோ வீடா !

117

இன்றுந்துயர்க்காதை இருக்கத்தான் செய்கிறது !
ஒன்றுங்கிடையாதுயர் தீர்வு ! - வென்றாரார்?
சொல்லமுடியாதே, தொடரட்டும் ஓர்முடிவு
நல்லாய் வரட்டுமோர் நாள் !

118

காட்டிக்கொடுப்போரும், கால்கை பிடித்து வெளி
நாட்டிற்கிடப்போரும், நல்வீடு - போட்டிங்கு
வாழமுயல்வோரும், வன்போருமாய்த் தமிழ்
ஈழத்திலெங்கெங் குமே !

119

“பூசா”ச்சிறையென்று போனோரும், வந்தோரும்,
காசால் சில செய்து காட்டியே - பேசாமல்
வீட்டோடிருப்போரும், வெடிபட்டிறந்தோரும்
நாட்டிலோ தீதில் நலம் !

120

13. நகர்ப் பக்து

என்ன பொருட்கள் இழந்தோமோ அதற்
கில்லை இழப்பீடிது வரையில்?
இன்னுமோர் வாழ்வை எவர் வாழ்வார், தமிழ்
ஈழவீடுதலை இல்லையெனில்? 121

வீடுபொருள் நிலம் வீதி வண்டியிலும்
வேண்டியதெல்லாம் வீடுதலையே !
நாடுசிறப்பது நல்லமைதி தனிச்
நல்லுளம் கேட்பது நிம்மதியே ! 122

எங்கள் இதயம் திருமலையே, அதை
இருள் வளைத்து வருகிறதே?
எங்கும் சுரண்டல் இருக்கிறதே, அது
எண்ணத்தில் ஓடிக்கலக்கிறதே? 123

இலங்க மண்ணினைக் காத்திடவே சீலர்
எழுந்து வந்து குடியிருந்தோம் !
நலம் குறையாமல் நம் அயலில் அருள்
நன்றிருந்தார், துயர் வென்றிருந்தார் ! 124

காப்புப் படையினர் கண்டுவிட்டார் பயிர்,
கட்டிடங்கள் வந்த பிற்பாடே !
கூப்பிட்டுமும்பிடக் கூறிவிட்டார், சீலர்
குடியெழும்பிட வேலியிட்டார் ! 125

மன்றில் வழக்குமே போட்டுவிட்டார் நில
மாசபை யாள்பவர் மக்களுக்கே !
இன்றுவரையும் தவணைகளே, இது
என்று முடியுமோ, எப்படியோ? 126

கொஞ்சம் இயற்கை அழகுகளே, இதில்
குடிசைஇட்டோர் கொடுத்து வைத்தோர் !
தஞ்சம் குழாயினில் தண்ணீர் வராவிடில்
தந்தனத்தான தனதானம் ! 127

பல்லூர் அகதியும் பரந்து வாழ்கிறார்,
பஞ்சத்திலே அடிபட்டுமுள்ளார் !
நல்லூரா யாக்கிட நடந்து வந்திதை
நாடினரே வேறு நாதியீன்றி ! 128

யாதுமே ஊரென யாவருங் கேளீராய்
யாங்கணுமே பழங்காடழித்து
தீதுமோநன்றுமோ செய்யார் பிறர் எனச்
சேர்ந்துமே இந்நகர் வாழ்ந்தீடுவார் ! 129

இவ்வீடம் எங்களுக் குறுதியாயீடின
இந்நிலம் காத்த புகழ்க்குரீயோம் !
அவ்வீதம் இல்லையேல் வாரீச்சுருட்டியே
அகதிக் கொட்டில் அடைந்தீடுவோம் ! 130

அலை அடித்தீடும் கடலில் என்றுமே
அமைதி வந்திடப் போவதில்லை !
தொலைவில் உள்ள சுதந்திரம் வந்துமே
தூயவராகவும் போவதில்லை ! 131

நாடிச்சீலர் தர நாங்கள் பெறுவது
நாட்டுச்சுதந்திரம் ஆகாதே !
ஆடிப்பெறுவதே அவ்வுரிமை, ஆனால்
அழிவும் நிச்சயம் நிச்சயமே ! 132

உள்ள வழிஇன்று ஒற்றுமையே, வேறு
ஒருவழியுங் கிடையாதே !
உள்ளத்தில் கொண்டே இயங்கீடுவோம், இ
ஒதுங்கிக்கொள்வதும் நன்மையதே

Uppuveli Public Library

0002313

1. சுழுங்குடியும் ஒருங்கிழக்கும் கோல்கோடிச் சூழாது செய்யும் அரசு. (554)
2. ஆக்கம் இழந்தேமென்று அல்லாவார் ஊக்கம் ஒருவந்தம் கைத்துடையார். (593)
3. அருமை உடைத்தென்று அசாவாமை வேண்டும் பெருமை முயற்சி தரும். (611)

Accno: 2813
C/no: 894.811

இந்நூலாசிரியர்.....

தாமரைத்தீவான் எனும் புனைபெயரைத் தாங்கி கவிதைகளை எழுதிவரும் திரு.சோமநாதர் இராசேந்திரம் அவர்கள் ஒரு அற்புதக் கவிஞர். திருகோணமலை மாவட்டத்தில் இயற்கை அழகு பொங்கும் தாமரைவில் எனும் கிராமத்தில் பிறந்தவர். அந்தக் கிராமம் இப்போது இல்லை.

ஈச்சந்தீவில் வசித்து வந்தார். 1990 கலவரத்தின்போது அகதியாகி அல்லற பட்டு திருகோணமலை லிங்க நகரில் வசித்து வருகிறார்.

சிறந்த ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் சேவையாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். ஈழத்து பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் இவரது கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பாண்டித்தியமுடையவர். திருக்குறளை மனப்பாடமாக சொல்லுபவர், நகைச்சுவை மன்னன், நயம்படப் பேசுபவர். சமகாலப் பிரச்சினைகளால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டதால் அவரது எழுத்துக்களில் அவை தோய்ந்து எரியூட்டும். கவிதை அவரது மூச்சு. தாமரைத்தீவான் கலந்து கொள்ளாத கவியரங்க மேடைகளே இல்லை எனலாம். அவர் அரங்கில் ஏறினார் என்றால் சபை நிமிர்ந்து இருக்கும், கலகலப்பாகும்.

வடக்கு கிழக்கு மாகாண கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சினால் நடாத்தப்பெற்ற சாகித்தியமண்டல பரிசளிப்பின் போது அவரது "கீழ்க்கள்" கவிதை நூல் சிறந்த கவிதை நூலுக்கான பரிசினைப் பெற்றது. பல்லாயிரக் கணக்கான நூல்களும் அவர் எழுதிய கையெழுத்து பிரதிகளும் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. எனினும் சளைக்காது எழுதிக் கொண்டிருக்கும் தாமரைத்தீவானின் ஆக்கங்கள் நூலுருப் பெறவேண்டும். அதற்கு தமிழன்பர்கள் ஆதரவு நல்க வேண்டும். இம்மாவட்ட எழுத்தாளர்களது ஆக்கங்களும் ஆவணமாக்கப்பட வேண்டும்.

கேணிப்பித்தன்.